نگاه

کمپانی‌های بزرگ؛ از گذشته تاکنون

«توشیبا» در چین، تولیدکننده کارت‌حافظه جهان

سارا لواسانی

● شرکت سهامی توشیبا، شرکت مهندسی و الکترونیکی چندصنعتی ژاپنی، دارای تشکیلات بزرگ و چندملیتی، واقع در توکیو ژاپن است. این شرکت در سراسر جهان فعال است و حدود ۲۱۰هزارنفر کارمند دارد. توشیبا در سال ۱۹۳۹ از ادغام دو شرکت توکیو دنکی و شیبارو سیساکوشو به‌وجود آمد. شیبارو سیساکوشو در سال ۱۸۷۵ توسط تاناکا هیساشیگ اولین تولیدکننده ژاپنی تجهیزات تلگرافی تاسیس شد و در سال ۱۹۰۴ از تاناکا سیساکوشو به شیبارو سیساکوشو تغییر نام داد. این شرکت در اولین دهه قرن ۲۰، تولیدکننده اصلی ماشین‌آلات سنگین الکتریکی و قدرت اصلی صنعتی جهان شد. توکیو دنکی در سال ۱۸۹۰ تاسیس شد و اولین تولیدکننده ژاپنی لامپ‌های الکتریکی رشته‌ای بود. این شرکت بعدها تولید محصولاتش را متنوع کرد. ادغام شیبارو و توکیو دنکی شرکت جدیدی را به نام توکیو شیبارو دنکی به‌وجود آورد که خیلی زود به توشیبا تغییر نام داد. توشیبا در چهار گروه اصلی به تجارت مشغول است: ۱-محصولات دیجیتال ۲- دستگاه‌های الکترونیکی ۳- لوازم خانگی ۴- زیرساخت‌های اجتماعی. درآمد کل توشیبا در پایان مارس ۲۰۱۲، ۲۶۲، ۱۰۰، ۶ ین بود که ۲۵/۲درصد این درآمد توسط محصولات دیجیتال، ۲۴/۵درصد توسط گروه دوم، ۸/۷درصد گروه لوازم خانگی و ۳۶/۶درصد توسط گروه چهارم و پنج‌درصد هم از فعالیت‌های دیگر حاصل شده بود. در همان سال ۴۵درصد از فروش در ژاپن و ۵۵درصد در سایر نقاط جهان بود. توشیبا در سراسر جهان ۳۹ بخش پژوهش و توسعه دارد که حدود چهارهزار و ۱۸۰نفر در این بخش کار می‌کنند. توشیبا مبلغ ۹میلیارد ین را در مارس ۲۰۱۲ به پژوهش و توسعه اختصاص داد. در سال ۲۰۱۱ پنجمین شرکت بزرگ بعد از ای‌بی‌ام، سامسونگ، کنون و پاناسونیک شد. توشیبا طیف گسترده‌ای از محصولات و خدمات، از جمله سیستم‌های تهویه مطبوع، دستگاه‌های الکترونیکی مثل تلویزیون و دی‌وی‌دی، سیستم‌های کنترل و هدایت مانند سیستم‌های امنیتی، دستگاه‌های کنترل ترافیک، تجهیزات فروش الکترونیکی، آسانسور و پله‌برقی، لوازم خانگی، فناوری اطلاعات، سیستم‌های روشنایی، تجهیزات و مواد الکترونیکی، تجهیزات پزشکی، تجهیزات اداری، رایانه‌های شخصی، نیمه‌رساناها، سیستم‌های انرژی، سیستم‌های انتقال و توزیع برق را ارایه می‌دهد. توشیبا در طول پیشینه‌اش مالکیت چندین شرکت از جمله سمپ در سال ۱۹۷۷، وستینگ هاوس در سال ۲۰۰۶، در سال ۲۰۱۱ Landis+Gyr و دستگاه‌های پرداخت و حساب پول آی‌بی‌ام در سال ۲۰۱۲ را به‌دست آورد. در سال ۲۰۱۰ با سنجش درآمد، توشیبا پنجمین فروشنده بزرگ کامپیوتر بعد از اچ‌پی، دل، ایسر و لِنُوُو در جهان شد. در همان سال چهارمین تولیدکننده بزرگ قطعات نیمه‌رسانا بعد از اینتل، سامسونگ الکترونیک و تگزاس اینسترومنت شد. توشیبا در فهرست بورس توکیو که متشکل از بورس اوراق بهادار اوساکا، بورس ناگویا و بورس لندن است، قراردارد. توشیبا عهده‌دار تازه‌ها در ژاپن، مانند رادار، کامپیوتر دیجیتال، تلویزیون ترانزیستوری و ماکروویو، تلفن تصویری رنگی، دستگاه ام‌آرآی، لپ‌تاپ، دی‌وی‌دی، اچ‌دی‌دی‌وی‌دی و نوت‌بوک بود. در سال ۲۰۰۱ توشیبا به‌علت افزایش تقاضا در بازار آمریکای‌شمالی قراردادی را با اورین‌الکتریک، یکی از بزرگ‌ترین سازنده‌ها و عرضه‌کنندگان ویدیوهای الکترونیکی در جهان به‌منظور تولید و عرضه محصولات تلویزیونی و ویدیویی امضا کرد. این قرارداد در سال ۲۰۰۸ پس از هفت‌سال به پایان رسید. از ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۲ به علت کاهش تقاضا، قیمت تراشه‌های توشیبا هم افت کرد. توشیبا به‌دلیل رقابت شدید قیمت‌ها نتوانست خود را در بازار لپ‌تاپ نگه دارد و در سال ۲۰۰۳ مشاغل قسمت رایانه را به‌دلیل رقابت با دل و اچ‌پی کاهش داد. در دسامبر ۲۰۰۴ توشیبا اعلام کرد تولید تلویزیون‌های سی‌آرتی را ادامه نخواهد داد. در سال ۲۰۰۶ توشیبا تولید تلویزیون پلاسمای خانگی را پایان داد و در همان سال با پیشنهاد پنج‌میلیارددلاری مزایده فروش شرکت وستینگ هاوس الکتریک را برد و مالک ۷۷درصد از آن شد. سود توشیبا در سال ۲۰۰۷ به علت فروش فراوان کامپیوترهای شخصی و لوازم خانگی بالا رفت، در سال ۲۰۰۸ تا ۲۰۰۹ به‌دلیل کاهش قیمت نیمه‌رساناها محصولات الکترونیکی، ارزش ین و رکود اقتصادی در جهان این رکورد را از دست داد. این شرکت بیش از ۸۴۰۰ کارگر موقت را از کار بیکار کرد و ساعت‌های کاری کارمندان تمام‌وقت را کاهش داد. شرکت توشیبا برای چند هفته کارخانه‌های ساخت تراشه را به حالت تعلیق درآورد، ساخت کارخانه تراشه فلش‌مموری را به تاخیر انداخت و تولید گوشی‌های تلفن‌همراه در ژاپن را پایان داد. سود خالص توشیبا از ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۱، ۸۵میلیارد ین (۱/۵میلیارد دلار) بود که نسبت به سال قبل کاهش یافته بود. توشیبا در این مدت زمانی، حدود ۷۵میلیارددلار فروش داشت و از فروش نسبتا خوب تراشه‌های حافظه و نمایشگرهای کریستال مایع مورد استفاده در گوشی‌های هوشمند و تبلت‌ها برخوردار بود. زمین‌لرزه، سونامی و بحران نیروگاه اتمی فوکوشیما در سال ۲۰۱۱ تاثیر زیادی بر درآمد آینده این شرکت داشت. این شرکت کاهش تقاضا برای محصولات الکترونیکی خانگی را در غرب پیش‌بینی کرد و به‌منظور مقابله با رکود و بحران اقتصادی جهانی سعی بر ساده و موثرترکردن محصولاتش و مقرون به صرفه‌تر کردن آنها کرد. توشیبا دومین و بزرگ‌ترین سازنده تراشه‌های حافظه و دومین سازنده کارت‌های حافظه مورد استفاده در تلفن‌های همراه، دوربین‌های دیجیتال و دستگاه‌های پخش موزیک است. توشیبا از فروش این قطعات سود خوبی به‌دست آورده و فاصله کمی با شرکت سامسونگ دارد. توشیبا پنجمین سازنده کامپیوترهای شخصی در جهان و چهارمین فروشنده کامپیوتر در آمریکاست.

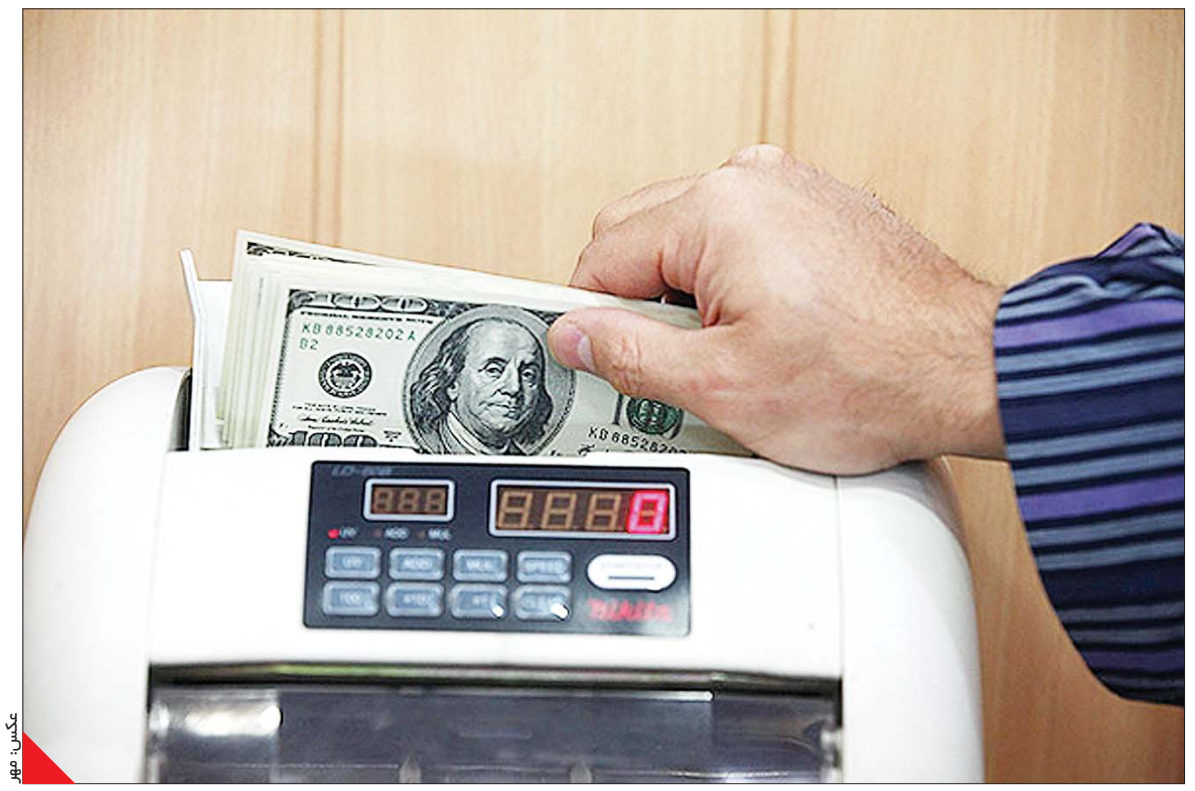

عکس: مهر

اختلاف قیمت دلار مرجع و مبادله‌ای با بازار آزاد موجب شد

رانت ۶۴هزار میلیارد تومانی واردکنندگان

شرق: سال گذشته با وجود گرانی ارز و به‌صرفه نبودن واردات ۵۳/۳میلیارددلار کالا وارد کشور شد که هر سه نرخ ارز در این میزان واردات نقش داشتند. به‌جز دلار آزاد، دو نرخ دیگر تبعاتی منفی برای کل مردم ایران و تبعات مثبتی برای اقلیت‌های انگشت‌شمار داشتند که از آن با عنوان رانت یاد می‌شود که رقمی حدود ۶۴هزارمیلیاردتومان است. به گزارش شرق، بانک مرکزی چند روز پیش بود که اعلام کرد، مرکز مبادلات ارزی از زمان تاسیس (مهر سال ۹۱) تا پایان سال گذشته ۷/۶میلیارددلار ارز با نرخی حدود ۲۵۰۰تومان در اختیار واردکنندگان گذاشته است. سهم این مرکز در تامین نیازهای ارزی واردکنندگان با تمام دفاعیات مسوولان این بخش ۱۴درصد است. ارز مرجع هم که از ابتدای سال گذشته منبع اصلی تامین ارز واردکنندگان و به‌ویژه واردات کالاهای اساسی بود، از سوی بانک مرکزی به متقاضیان اعطا شد که اغلب واردکنندگان این بخش خود دولت و شرکت‌های وابسته به این نهاد بودند. در سال ۹۱ حدود ۲۵میلیارددلار ارز مرجع که نرخ آن حدودا ۱۲۵۰تومان است، به واردات کالاهای اختصاصی و البته غیراختصاصی تخصیص یافت که ۴۷درصد کل واردات را تشکیل می‌دهد. می‌ماند بقیه واردات انجام شده در این سال که با ارز آزاد تامین اعتبار شده‌اند که میزان آن حدود ۲۱میلیارددلار است. در این میان برخی از ارز صادرکنندگان هم سخن می‌گویند که در تامین ارز نقش داشت اما از آنجایی که ارز صادرکنندگان با وجود مخالفت مسوولان همواره در بازار آزاد عرضه شده، ارز این گروه هم جزو بازار آزاد محاسبه می‌شود. سهم کالاها و خدماتی که با این ارز (ارز آزاد) وارد کشور شده‌اند نزدیک به ۳۹درصد است که رقم قابل توجهی است. تا اینجای کار مشکل خاصی وجود ندارد اما هر مسوولی که در سال‌های اخیر تریبونی یافته از عرضه تمام کالاها و خدمات با نرخ ارز آزاد سخن گفته است. حتی کالاهایی که با ارز مبادله‌ای و مرجع وارد کشور شده‌اند. بانک مرکزی هم به این دلیل نرخ ارز مرجع را با ارسال بخشنامه‌ای به بانک‌ها از گردونه اقتصاد حذف شده اعلام کرد. در واقع ارز چندنرخی، رانتی را به جیب عده‌ای روانه کرد و بانک مرکزی هم با علم به این نکته، پرونده ارز مرجع را بالاخره بست. بانک مرکزی قیمت ارز مرجع در سال گذشته را تقریبا ۱۲۵۰تومان (دقیقا ۱۲۲۶تومان) تعیین کرد که هرچند فاقد مبنای درست و حسابی برای اغلب فعالان و کارشناسان اقتصادی بود اما ۲۲۵۰تومان رانت را به ازای هر دلار روانه جیب آنانی کرد که به هر دلیلی به این ارز مفت و ارزان دسترسی داشتند. کل رانت واردات با ارز مرجع ۵۶/۲هزارمیلیاردتومان است که نیمی از این مبلغ واقعا صرف واردات کالاهای اساسی مانند شکر، روغن، گندم، دارو و... شده است و آن بخشی که صرف واردات خودروهای لوکس و مابقی کالاهای غیرضروری شده حدودا ۲۸هزارمیلیاردتومان رانت داشته که به گفته مجیدرضا حریری، رییس کمیسیون مدیریت واردات اتاق ایران از جیب ملت به جیب عده‌ای خاص روانه شده است. هر دلار مبادله‌ای هم نسبت به نرخ دلار در بازار آزاد حدود یک‌هزارتومان رانت دارد که مجموع رانت واردات با این ارز در سال گذشته بالغ بر ۷/۶هزارمیلیاردتومان می‌شود. البته اگر مرکز مبادلات ارزی در این بخش فعال‌تر بود قطعا رانت واردات با ارز مبادله‌ای هم بیشتر از میزان فعلی می‌شد. کل واردات با ارز مرجع و مبادله‌ای که روی هم ۶۱درصد واردات کشور در سال گذشته را تشکیل می‌دهد، نزدیک به ۶۴هزارمیلیاردتومان رانت در پی داشته که ۲۱ برابر اختلاس بزرگ سه‌هزارمیلیاردتومانی است؛ اختلاسی که کل کشور را تکان داد اما این رقم که چندین برابر درشت‌تر است، باز هم به گفته حریری از دید تمامی ارگان‌های نظارتی و حتی مجلس به دور مانده است. هادی حق‌شناس، نماینده دور هفتم مجلس از جمله کارشناسان اقتصادی است که این پدیده ناخوشایند را با داشتن سه نرخ ارز در کشور طبیعی می‌داند. او در این‌باره می‌گوید: «در سال گذشته قیمت نهایی یا تمام‌شده اغلب کالاهایی که در بازار عرضه شدند، فرقی هم نمی‌کرد که این کالاها تولید داخل یا خارج باشند، با ارز آزاد محاسبه شد. در واقع خاصیت بازار این است که گرایش به بالاترین نرخ‌های رایج دارد. امکان رصد کالاها هم برای مسوولان وجود نداشت تا هر یک با همان ارزی که وارد شده‌اند قیمت‌گذاری شوند، بنابراین بسیاری از این موضوع استفاده کرده و کالاهای خود را براساس دلار آزاد قیمت‌گذاری کردند.» به گفته حق‌شناس، این موضوع در نهایت موجب ایجاد رانتی قابل‌ملاحظه شد که حداقل آن ۳۵ و حداکثر آن ۵۰هزارمیلیاردتومان است. در واقع این رانت هر واردکننده‌ای را تحریک می‌کند که کالای خود را با ارز مرجع یا مبادله‌ای وارد کرده و با نرخ ارز آزاد قیمت‌گذاری کند. این کارشناس راه‌حل حذف رانت را کنترل رشد نقدینگی در کشور می‌داند و می‌افزاید: «امروزه کمتر کشوری را می‌توان یافت که تورمی بالای ۲۰درصد داشته باشد. بهترین راه جلوگیری از افزایش تورم و قیمت دلار و همچنین جلوگیری از رشد قیمت کالاها و خدمات و افزایش نرخ بهره، جلوگیری از چاپ پول یا پایه پولی است. در واقع تا زمانی که بانک مرکزی به وظیفه ذاتی خود که کنترل تورم و تزریق نقدینگی متناسب با رشد اقتصادی است عمل نکند همچنان باید شاهد افزایش قیمت دلار و حتی چندنرخی بودن آن باشیم.»

واردات و رانت هر دلار در سال ۱۳۹۱

انواع ارز (تومان)	واردات کل (میلیارددلار)	درصد	رانت هر دلار (تومان)	رانت واردات هر دلار در سال ۹۱ (هزارمیلیاردتومان)
مرجع ۱۲۵۰	۲۵	۴۷	۲۲۵۰	۵۶/۲
مبادله‌ای ۲۵۰۰	۷/۶	۱۴	۱۰۰۰	۷/۶
آزاد ۳۵۰۰	۲۰/۷	۳۹	–	–
مجموع	۵۳/۳	۱۰۰	–	۶۳/۸

ظرفیت معطل‌مانده پتروشیمی ایران

سالانه ۱۴میلیارددلار درآمد از دست می‌رود

فارس: باوجود تاثیر عوامل مختلف روی ظرفیت ۱۴میلیارددلاری خالی ماندن صنعت پتروشیمی کشور، به نظر می‌رسد کمبود خوراک، جدی‌ترین مشکل پتروشیمی‌ها برای کارکردن در حداکثر ظرفیت نصب شده محسوب می‌شود. به‌رغم اینکه ظرفیت نصب شده پتروشیمی کشور به ۵۷/۱میلیون‌تن در سال رسیده است اما آمار تولید کشور محصولات پتروشیمی در سال گذشته از ۴۱میلیون‌تن فراتر نرفته است. اگرچه مسوولان پتروشیمی امیدوارند در سال‌جاری با افزایش ظرفیت تولید به ۵۸/۵میلیون‌تن، تولید محصولات پتروشیمی به میزان ۵۰میلیون‌تن در سال افزایش یابد، اما فاصله ظرفیت و میزان تولید محصولات پتروشیمی در کشور بسیار قابل ملاحظه است، چنانکه این آمار از خالی‌ماندن ۱۶میلیون‌تن یعنی یک‌سوم تا یک‌چهارم از ظرفیت نصب شده پتروشیمی کشور خبر می‌دهد. منصور معظمی، دبیر انجمن صنفی کارفرمایان پتروشیمی می‌گوید ۲۶درصد از ظرفیت نصب شده پتروشیمی کشور بلا استفاده مانده و این ۲۶درصد ظرفیت اسمی خالی یعنی از ۱۴ تا ۱۵میلیارددلار ظرفیت پتروشیمی را استفاده نمی‌کنیم. وی خالی‌بودن ظرفیت پتروشیمی را مربوط به کمبود خوراک در صورت بالا بودن موجودی و اشکالات تعمیراتی و فرآیندی می‌داند. بر این اساس به نظر می‌رسد عدم‌النفع سالانه ۱۴میلیارددلاری را بتوان ناشی از چهار عامل اصلی کمبود خوراک، اشکالات ناشی از کیفیت ساخت تجهیزات، اشکالات فرآیندی متاثر از دانش فنی و افزایش موجودی محصولات پتروشیمی‌ها با توجه به ممنوعیت‌های صادراتی دانست.

۳ راهکار شرکت ملی پتروشیمی برای استفاده از ظرفیت خالی پتروشیمی‌ها

بر این اساس است که بیات مدیرعامل شرکت ملی پتروشیمی، برنامه شرکت متبوع خود برای برطرف کردن سه عامل از عوامل چهارگانه یاد شده و استفاده از ظرفیت بلااستفاده مانده پتروشیمی‌ها را چنین برمی‌شمرد: «شناسایی نارسایی کیفیت ساخت تجهیزات یکی از این موارد است که شرکت‌ها برای ساخت تجهیزات جدید وارد عمل شده است. نارسایی دانش فنی مشکل دوم است که بهینه‌سازی آن زمان می‌برد و البته بسیاری از نارسایی‌ها شناسایی شده و عملیات اصلاح آنها آغاز شده است. نکته بعدی بحث موجودی‌هاست، چنانچه در سال گذشته درصدی از عدم امکان تولید به دلیل افزایش موجودی محصولات تولید شده بود که باعث متوقف‌شدن تولید شد، اما خوشبختانه با خرید به موقع کشتی‌ها بخش بزرگی از این مشکل حل شد.»

سالانه ۷۰۰میلیون دلار تنها بابت تعمیرات پتروشیمی‌ها از دست می‌رود

مشکلات مربوط به صادرات محصولات پتروشیمی اعم از ممنوعیت‌های داخلی و ممانعت‌های ناشی از تحریم‌های بانکی و بیمه و کشتی مشکلاتی زودگذر هستند. در عین حال اگرچه نقش نارسایی کیفیت ساخت تجهیزات، دانش فنی غیربهینه و تعمیرات اساسی در بلااستفاده ماندن ظرفیت پتروشیمی‌ها غیرقابل انکار است (چنانکه یکی از نخبگان حوزه تعمیرات اساسی می‌گوید کشور سالانه ۷۰۰میلیارددلار بابت تعمیرات از دست می‌دهد) اما ظاهرا کمبود خوراک جدی‌ترین عامل خالی‌ماندن ظرفیت پتروشیمی‌ها در ایران است.

گریبان طرح‌های آماده افتتاح پتروشیمی در چنگ مشکل کمبود خوراک

واقعیت آن است که مشکل تامین خوراک برای پتروشیمی‌ها به خصوص پتروشیمی‌های خوراک مایع که اغلب آنها در هلدینگ خلیج‌فارس مجتمع شده‌اند، بسیار جدی است چنانکه بسیاری از این مجتمع‌ها به دلیل کمبود خوراک به خصوص پیش از تلاطمات ارزی و استفاده از فاصله قیمت ارز مرجع و بازار آزاد، روی مرز سود و زیان حرکت و با مشکلات مالی قابل توجهی دست‌وپنجه نرم می‌کردند. مساله کمبود خوراک چنان جدی است که حتی گریبان طرح‌های افتتاح نشده پتروشیمی را هم گرفته است؛ چنانکه حیدرنیا مدیر طرح‌های شرکت ملی پتروشیمی، راه‌اندازی چند طرح پتروشیمی ازجمله طرح‌های ASU پتروشیمی اروند، HD پتروشیمی ایلام، پتروشیمی لرستان، فاز نخست پتروشیمی کاویان و فاز دوم پتروشیمی کارون را منوط به تامین مالی و تامین خوراک معرفی می‌کند و می‌گوید: «به شرط تامین مالی و تامین خوراک، پتروشیمی مهاباد نیز سال‌جاری به بهره‌برداری می‌رسد و فاز ۲ پتروشیمی کاویان نیز به شرط تامین خوراک وارد سرویس خواهد شد.» بر این اساس به نظر می‌رسد تمرکز روی طرح‌های تامین خوراک از بالادست یا پالایشگاه‌ها یا حتی استفاده از خوراک وارداتی مانند نفتای عراق در شرایط فعلی باید الزام صنعت پتروشیمی باشد تا ظرفیت کلان ایجاد شده در این صنعت بیش از این بلااستفاده نماند.

تشکیل کنسرسیوم پتروشیمی‌ها برای جمع‌آوری بنزین وحشی

رمضان اولادی، مدیر برنامه‌ریزی شرکت ملی پتروشیمی در این‌باره در گفت‌وگو با فارس، گفت: در حال حاضر جلساتی برای رفع کمبود خوراک برگزار می‌کنیم که برای مثال توجه به پروژه‌های NGL و جمع‌آوری گازهای همراه در دستور کار قرار گرفته است. وی افزود: تعدادی طرح NGL در شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب وجود دارد که در حال برگزاری جلساتی با آنها هستیم تا بتوانیم از طریق سرمایه‌گذاری در این طرح‌ها برای منطقه ماهشهر که دچار کمبود خوراک هستیم، خوراک تامین کنیم. این مقام مسوول اضافه کرد: مانند NGL ۳۲۰۰ که به وسیله سرمایه‌گذاری پتروشیمی بندر امام و قرارگاه خاتم‌الانبیا با شرکت متن قرارداد بسته شده، مجتمع‌های پتروشیمی که کمبود خوراک دارند مانند امیرکبیر و خود بندر امام و بقیه مجتمع‌ها کنسرسیوم شوند و در اجرای NGLها سرمایه‌گذاری کنند. به گزارش فارس، پیش از این شرکت ملی نفت به دلیل کمبود منابع مالی، روی جمع‌آوری گازهای همراه نفت که به بنزین وحشی مشهور هستند، سرمایه‌گذاری نمی‌کرد و در عین حال به دلیل بخشی نگری به پتروشیمی‌هایی که به‌شدت از کمبود خوراک رنج می‌بردند نیز اجازه سرمایه‌گذاری در حوزه فعالیت خود را نمی‌داد.

خبر

تدوین برنامه‌های تشکل‌های مهندسی، صنفی و حرفه‌ای

● شورای هماهنگی تشکل‌های مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور با بیش از ۴۰هزار شرکت عضو، سکوت ۱۰ساله‌اش را شکست و نسبت به شرایط موجود کشور ابراز نگرانی کرد. چهار عضو ارشد این شورا در نشستی خبری به تشریح دیدگاه‌های خود در مورد «حقوق شهروندی»، «تدوین استراتژی رقابت‌پذیری»، «ترویج گفتمان مشترک در زمینه بهبود تولید ملی» و «حضور موثر در حوزه‌های تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی» پرداختند.

در بیانیه‌ای که از سوی این شورا منتشر شده، آمده است: توسعه ملی ایران اسلامی نیازمند گفت‌وگوی مستمر و طی فرآیندهای اجماع‌سازی است، بنابراین نهادهای اجتماعی و آحاد شهروندان به ویژه کسانی که قدرت خلق‌ارزش افزوده در هر حوزه‌ای از دانش فرهنگ و اقتصاد را دارند، باید زمینه یک گفت‌وگوی مثبت اجتماعی را فراهم آورند. شورای هماهنگی تشکل‌های مهندسی، صنفی و حرفه‌ای کشور متشکل از ۱۶ انجمن بزرگ فعال در عرصه‌های مختلف عمرانی و ساختمانی و با عضویت بیش از ۴۰هزار شرکت، تلاش دارد تا برنامه‌های تدوین‌شده در زمینه حقوق شهروندی، تدوین استراتژی رقابت‌پذیری، ترویج گفتمان مشترک در زمینه بهبود تولید ملی و حضور موثر در حوزه‌های تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی را به عنوان یک رویکرد جدید به سیاستگذاری ملی و مهم‌ترین مطالبه انجمن‌های فعال در حوزه عمران کشور مطرح و پیگیری کند.

انتشار اوراق نفت اجاره‌ای

● **مهر:** انتشار ۱۰۴میلیاردتومان اوراق اجاره‌ای نفت با هدف تامین منابع مالی دو طرح جدید پالایشگاهی و خودکفایی کشور از واردات دو محصول استراتژیک نفتی از دیروز آغاز شد. علی‌اصغر صادقی‌مجرد، مدیرعامل شرکت نفت پارس در جمع خبرنگاران گفت: نخستین مرحله از انتشار اوراق اجاره‌ای نفت کشور به ارزش تقریبی ۱۰۴میلیاردتومان از امروز شنبه به مدت هفت‌روز در بازار سرمایه کشور آغاز شده است. وی، مهم‌ترین هدف از انتشار این اوراق اجاره‌ای نفت را تامین منابع مالی ساخت و راه‌اندازی دو طرح جدید در پالایشگاه نفت تهران عنوان کرد و افزود: متنوع‌سازی ابزارهای مالی و اعتباری از دیگر اهداف انتشار این اوراق نفتی است.